

Ο Μεσσίας Χριστός, άρχοντας της Ειρήνης, εκ πόλεως Βηθλεέμ (Μιχ. 5,1-4)

[Ορθοδοξία](#) / [Παλαιά Διαθήκη](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Σπυρίδων Λόντος, υπ. Διδάκτωρ Θεολογίας](#)

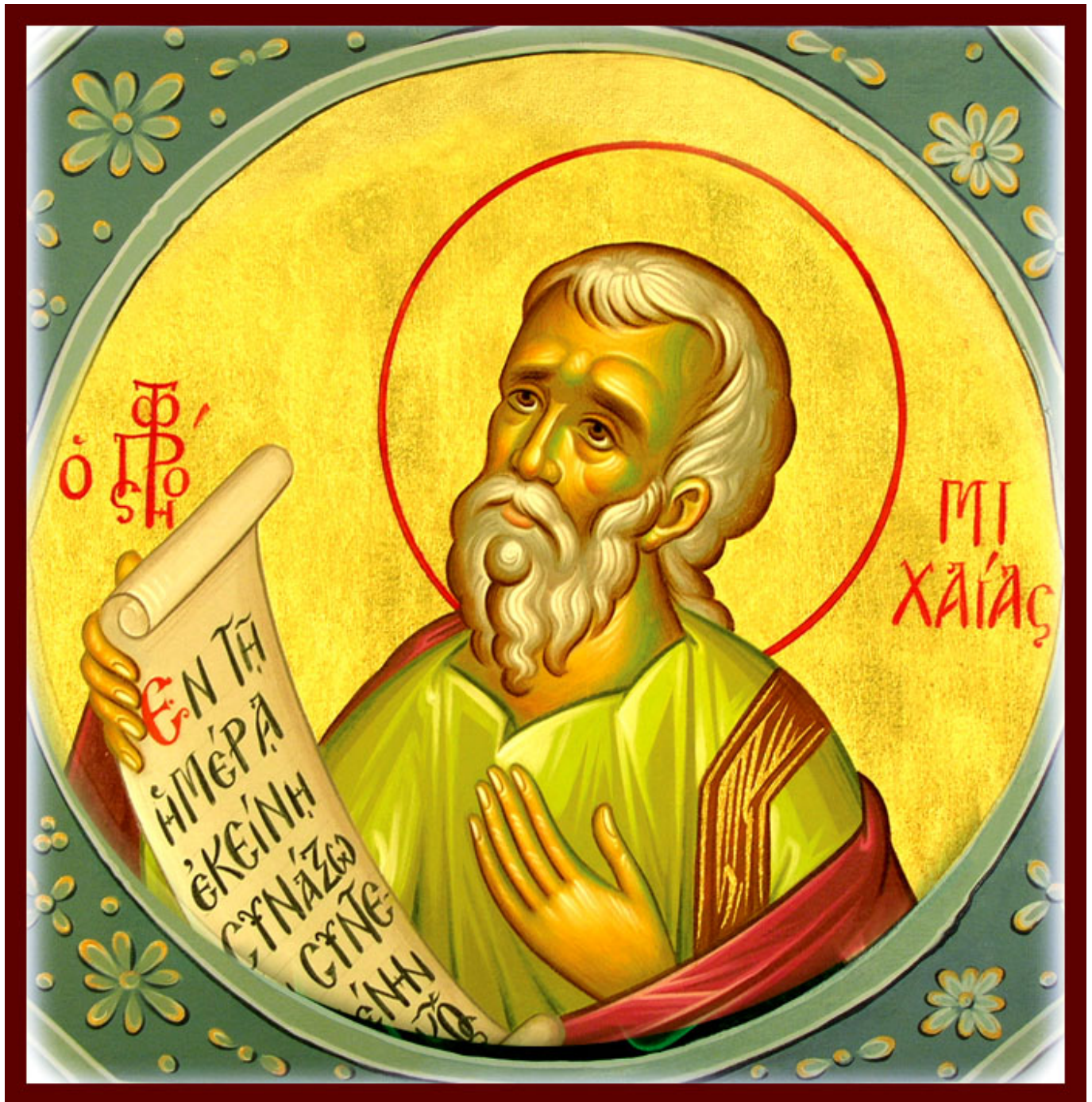

«Και συ, Βηθλεέμ, οίκος του Εφραθά, ολιγοστός ει του είναι εν χιλιάσιν Ιούδα· εκ σου μοι εξελεύσεται του είναι εις άρχοντα εν τω Ισραήλ, και αι έξοδοι αυτού απ' αρχής εξ ημερών αιώνος. διά τούτο δώσει αυτούς έως καιρού τικτούσης τέξεται, και οι επίλοιποι των αδελφών αυτών επιστρέψουσιν επί τους υιούς Ισραήλ. και στήσεται και όψεται και ποιμανεί το ποίμνιον αυτού εν ισχύι Κύριος, και εν τη δόξη ονόματος Κυρίου Θεού αυτών υπάρξουσι, διότι νυν μεγαλυνθήσονται έως άκρων της γης. και έσται αύτη ειρήνη·».

Ο Προφήτης Μιχαίας έζησε στην Ιερουσαλήμ το 748 - 696 π.Χ. και έδρασε στο βασίλειο του Ιούδα σε μια εποχή πολέμων και ηθικής κατάπτωσης. Κατέκρινε την απιστία των αρχόντων και του λαού, τις κοινωνικές αδικίες και την απουσία δικαιοσύνης και προειδοποίησε για την επικείμενη καταστροφή. Όμως ανάμεσά στον λαό υπήρχαν και λίγοι πιστοί, το «ιερό υπόλειμμα» (Μιχ. 5,6-7), οι οποίοι θα

σωθούν και θα αποτελέσουν τη νέα μικρά ισχυρή ζύμη πιστών, την νέα Εκκλησία.

Στο βιβλίο του προφήτη Μιχαία υπάρχει η προφητεία που αναφέρεται στην έλευση του Μεσσία και τη καταγωγή του από τη πόλη της Βηθλεέμ της Ιουδαίας (Μιχ. 5,1-2). Η αναφορά του προφήτη στον «άρχοντα» του Ισραήλ μας θυμίζει την προφητεία στο 9^ο κεφάλαιο του Ησαΐα[1], όπου γίνεται λόγος για τον «τεχθέν παιδίον», το οποίο είναι ο ισχυρός Θεός, ο παντοδύναμος Μεσσίας, ο άρχοντας της ειρήνης που θα ελευθερώσει τον Ισραήλ από κάθε εχθρική κατάσταση και θα του προσφέρει απεριόριστη ειρήνη[2] και ευλογία.

Το σωτηριώδες έργο του Μεσσία με την παγκόσμια βασιλεία Του θα

αποκαταστήσει τη ειρήνη στον κόσμο, και ο ίδιος ο Κύριος θα γίνει ο ποιμένας και παιδαγωγός των λογικών προβάτων, και δεν θα επιτρέψει στις αντικείμενες δυνάμεις να κατανικούν τους πιστούς και να καταπιέζουν τυραννικά τους αγιασμένους (Μιχ. 5, 3-4). Ο Μεσσίας Χριστός είναι η «δίκαια ανατολή» που θα βασιλεύσει με δικαιοσύνη στη γη, όπως αναφέρει και ο προφήτης Ιερεμίας (23,5). Ο βασιλεύς Χριστός «έρχεται σοι, δίκαιος και σώζων αυτός, πρᾶύς καί επιβεβηκῶς επί υποζύγιον και πῶλον νέον»[\[3\]](#).

Ο Θεόδωρος Μοψουεστίας ερμηνεύοντας το βιβλίο του προφήτου Μιχαίου[\[4\]](#) αναφέρει ότι η προφητεία αναφέρεται μεν στον Ζοροβάβελ, αλλά επαληθεύεται και εκπληρώνεται μόνον στο πρόσωπο του Χριστού, αφού «το κατά σάρκα μηνύει, ος εκ της του Δαυίδ διαδοχής γεγονώς, αληθή και απαρασάλευτον έχει των απάντων την βασιλείαν»[\[5\]](#).

Αλλά και ο Θεοδώρητος Κύρου στην ερμηνεία του[\[6\]](#) αναφέρει ότι οι Ιουδαίοι «τη αληθεία μαχόμενοι» πίστευαν ότι με τη λέξη «άρχων» υπονοείται ο Ζοροβάβελ, εξηγεί όμως ότι δεν μπορεί να είναι αυτός ο άρχοντας, γιατί ο Ζοροβάβελ δεν ανάγει την αρχή του στους αιώνες. Ο Χριστός είναι ο «προ αιώνων εκ του Πατρός γεννηθείς»[\[7\]](#), Αυτός που «προ του ὄρη γενηθῆναι και πλασθῆναι την γην και την οικουμένην, και από του αἰῶνος και ἕως του αἰῶνος» υπάρχει[\[8\]](#).

Ο Κύριλλος Αλεξανδρείας στο υπόμνημά του στον προφήτη Μιχαία[\[9\]](#) λέγει ότι η ελάχιστη Βηθλεέμ θα κληθεί «πόλις του βασιλεύοντος» Χριστού, του οποίου η «ἐξοδος» είναι η άχρονη γέννηση Του από τον Θεό-Πατέρα, ή η εμφάνισή Του που θα γινόταν «εν χρόνω», όταν σαρκώθηκε. Από την αρχή των αιώνων προορίστηκε από τον Πατέρα και έγινε Σωτήρας και Λυτρωτής, που δεν αγνοούσε όσα θα συνέβαιναν στο γένος των ανθρώπων, εξαιτίας της παράβασης του Αδάμ. Η προαιώνια ύπαρξη του Λόγου δηλώνεται με τη φράση « απ' αρχής εξ' ημερών αἰῶνος». Ο Χριστός έγινε άνθρωπος στους έσχατους καιρούς της αιωνιότητας, ενώ το μυστήριό Του προκαθορίστηκε με την πρόγνωση του Πατέρα Του από την αρχή του κόσμου[\[10\]](#). Αυτός είναι για μας «ισχύς, δύναμις, μεσίτης, διαλλακτής και η ειρήνη» γιατί έριξε το μεσότοιχο του φραγμού, κατήργησε τον νόμο των εντολών και με την ειρήνη έκτισε τους δύο λαούς σε ένα «καινόν» άνθρωπον[\[11\]](#).

Σημαντική είναι και η επισήμανση του Ευσεβίου Καισαρείας, ότι από τον Δαβίδ μέχρι τον Χριστό κανένας δεν είχε τις προϋποθέσεις να καθίσει στον θρόνο του Μεσσία: «ουδείς γούν εκ της του Δαβίδ διαδοχής εν τοις μεταξύ χρόνοις φαίνεται επί τον βασιλικόν του Εβραίων έθνους καθεσθείς θρόνον μέχρι της του Χριστού παρουσίας». Μόνο ο Χριστός, λέγει, μπορεί να είναι ο Δαυιτικός Βασιλιάς, για τον οποίο έχουν μιλήσει οι προφήτες. Είναι αυτός που προέρχεται από το γένος του Δαυίδ μέσω της παρθένου Μαρίας, της μητέρας του, της οποίας ο άγγελος Γαβριήλ ευαγγελίστηκε την σωτηρία του κόσμου. Είναι αυτός που ξεκίνησε από την περιοχή της Γαλιλαίας φέρνοντας το φως και διαλέγοντας από αυτή την περιοχή τους αποστόλους, κήρυκες και ευαγγελιστές των ανθρώπων[12].

Τέλος, ο Αθάνασιος, Πατριάρχης Αλεξανδρείας στην ερμηνεία του «εις την Γέννησιν του Χριστού»[13] αναφέρει χαρακτηριστικά: « ο παλαιός των ημερών παιδίονγένονεν, ο επι θρόνου υψηλού καθήμενος εν φάτνη τίθεται. Τίνα ουν έτεκεν

η Παρθένος; Τον Δεσπότην της φύσεως»[\[14\]](#). Στη συνέχεια κάνει ιδιαίτερη αναφορά στην Παναγία, ονομάζοντάς την Θεοτόκον, με σκοπό να υπερτονίσει την έννοια της θεότητας του τεχθέντος παιδιού.

Ο Ιησούς Χριστός, που γεννήθηκε στην άσημη Βηθλεέμ της Ιουδαίας είναι ο μοναδικός ηγεμόνας, ο μοναδικός προαιώνιος άρχοντας και βασιλεύς του κόσμου που ποιμαίνει τον λαό του με ισχύ και δικαιοσύνη και εξασφαλίζει την ειρήνη και την ευημερία της εκκλησίας και του λαού του, ενάντια σε όλους τους εχθρούς.

Παραπομπές:

[1] Ησ. 9,6-7. « ὅτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελός, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγίειαν αὐτῷ. μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.».

[2] Ησ. 9,7.

[3] Ζαχ.9,9.

[4] Θεοδώρου Μοψουεστίας, *Ερμηνεία Μιχαίου του Προφήτου* PG 66,345-396.

[5] Θεοδώρου Μοψουεστίας, PG 66, 372.

[6] Θεοδωρήτου Κύρου, *Ερμηνεία εις τον προφήτην Μιχαίαν*, PG 81, 1741-1786.

[7] Θεοδωρήτου Κύρου, PG 81, 1768.

[8] Ψαλμ.89,2.

[9]Κυρίλλου Αλεξανδρείας, *Εξήγησις Υπομνηματική εις τον Προφήτην Μιχαίαν*, PG 71, 639-776.

[10]Κυρίλλου Αλεξανδρείας, PG 71, 713.

[11]Κυρίλλου Αλεξανδρείας, PG 71, 717.

[12]Ευσέβιου Καισαρείας, *Ευαγγελικές αποδείξεις*, PG 22, 532-533.

[13]Αθανασίου Αλεξανδρείας, *Εις την Γέννησιν του Χριστού*, PG 28, 960-972.

[14]Αθανασίου Αλεξανδρείας, PG 28, 961.

<https://bit.ly/3ht2N2h>